Nr 28 SOSNOWIEC, dnia 9 lipca 1939 roku Rok VI

DODATEK PARAFIALNY

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

Apostołem bądź, nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafialnym Wnieb. Najśw. Marii Panny.

Niedziela VI po Ziel. Swiętach (9.VII)

g. 6. Prymaria z nauką — ks. kan. Jankowski,
g. 8. Msza św. z nauką — ks. kan. Jankowski,
g. 10 Suma — ks. Dzieniarz. Kazanie — ks. Dzieniarz.
g. 12. Msza św. — ks. Dzieniarz.
g. 16. Nieszpory — ks. Dzieniarz.
dyżurnym — ks. Dzieniarz.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela 9 lipca — godz. 17. Zebranie plenarne K. S. M. Z —godz. 17 Zebranie miesięczne plenarne K. S. Mężów—godz. 17 Zebranie Oddziału K. S. M. Męskiej.

Poniedziałek 10 lipca — godz. 17 Swietlica K. S. Kobiet. — godz. 19.30 Zbiórka Zastępu K. S. M. Z.— godz. 19.30 Sekcja kulturalno-oświatowa K. S. Mężów.

Wtorek 11 lipca — godz. 19.30 Sekcja Społeczna K. S. Mężów — godz. 20 Zbiórka Zastępu I-go Kandydatów K. S. M. Męskiej.

Sroda 12 lipca — godz. 19.30 W świetlicy K. S. Mężów godziny urzędowe Zarządu Dozorców Domowych — godz. 20 Zbiórka Zastępu II-go Kandydatów K. S. M. Męskiej — godz. 19.30 Cwiczenia fizyczne K. S. M. Zeńskiej.

Czwartek 13 lipca — godz. 17 Świetlica K.S. Kobiet — przerabianie podręcznika — godz. 18 Biblioteka Parafialna w Swietlicy K. S. Kobiet — g. 19.30 Zajęcia świetlicowe K. S. Mężów.

Piątek 14 lipca — godz. 19.30 Nauka śpiewu K. S. M. Ż.

Sobota 15 lipca — godz. 19.30 Zajęcia świetlicowe K. S. Mężów — godz. 20 Zbiórka W. F. i P. W. cały oddział K. S. M. Męskiej.

Niedziela 16 lipca — godz. 16.30 Zebranie ogólne miesięczne K. S. Kobiet.

Komunikaty.

1) Redakcja Dodatku Parafialnego zwraca się z uprzejmą prośbą do Szanownych prenumeratorów „Niedzieli" z Dodatkiem Parafialnym, by na czas wakacyjny nie przerywali prenumeraty i polecili kolporterom zostawiać pod wskazanym adresem nasze pismo. Szkoda byłoby przerywać ciągłość świadomości o życiu katolickim, które czerpiemy z tego pisma.

Należność najlepiej uregulować z góry w Sekretariacie Parafialnym. Przy okazji Redakcja życzy swym Abonentom miłych i dla zdrowia pomyślnych wakacyj, z prośbą jednak, by o potrzebach duszy nie zapominali, gdyż w dziedzinie życia duchowego nie ma wakacyj—nie ma spoczynku.

—o—

2) Podaje się do wiadomości Szan. Parafianom, że począwszy od 1 lipca br. urlop wypoczynkowy rozpoczął ks. Stanisław Łopaciński.

—o—

3) Kierownictwa K. S. Mężów i K. S. M. Męskiej przypominają, że w niedzielę 9 lipca o g. 8 rano zostanie odprawiona Msza św. w intencji członków.

Wszyscy członkowie mają obowiązek wziąć udział w tym nabożeństwie i przystąpić do Stołu Pańskiego.

—o—

Od niedzieli przyszłej t. j. 2 lipca do 1 września b. r.

porządek nabożeństw następujący:

a) **w niedziele i święto:**
g. 6. Prymaria z nauką.
g. 8. Msza św. z nauką.
g. 10. Suma z kazaniem.
g. 12. ostatnia Msza św.

b) **w dni powszednie:**
g. 6. Prymaria.
g. 8. Msza św. ostatnia.

Drodzy w Chrystusie Panu Parafianie.

Na niedzielę VI po Świątkach (9 lipca)

Do głębi wzruszającym i rozrzewniającym jest widok, opisany w dzisiejszej Ewangelii św. Oto rzesze ludu cisną się do Zbawiciela świata, by słuchać jego cudownej nauki, nie zważając nawet na głód, dający się im we znaki.

Wierzyć się nam nie chce, że trzy dni bez przerwy trwali przy Panu Jezusie ci ludzie na tych misjach Bożych wpatrzeni w Proroka z Galilei, który, „mówił jako władzę mający", a z miłością taką, że serca topniały pod jego Bożym słowem.

Nie dziwmy się, że Pan Jezus ujęty był zapałem wiarą i bezinteresownością tych rzesz i — ogarniając je swym tkliwym okiem — powiada do Apostołów: „żal mi ludu". Oceniając dobrą wolę i poświęcenie swych słuchaczy, troska się Chrystus Pan o chleb dla nich i dokonuje cudu, by w ten nadzwyczajny sposób wynagrodzić ich nadzwyczajną pilność i wytrwałość.

W podobnie cudowny sposób karmi Pan Bóg po dziś dzień miliardy ludzi. Któż bowiem daje ziarnkom zboża siłę kiełkowania czyli życie? Wiedza ludzka bardzo wielkie zrobiła postępy i coraz nowe, wprost zdumiewające powstają wynalazki, jednak zwykłego ziarnka żyta lub pszenicy z siłą kiełkowania, żaden chemik najmądrzejszy nawet przyrodnik zrobić nie jest zdolen.

Niemniej pamiętał Pan Jezus i o pasterzach duszy ludzkiej. Dla niej ustanowił siedem Sakramentów św. począwszy od chrztu św., który przyjmuje niemowlę aż do ostatniego Namaszczenia, przeznaczonego dla umierających. Miliony ludzi czerpały już z tych siedmiu źródeł łaski Bożej, miliardy jeszcze czerpać będą, źródła te bowiem nigdy nie wyschną, zawsze będą żywotne, tak długo, dopóki istnieć będzie. Czyż możliwym jest, by człowiek, mając pokarmu poddostatkiem wolał głód cierpieć i nawet z głodu umrzeć, byle tylko po pokarm nie sięgnąć?

Czemu więc, mając w Sakramentach świętych skuteczny środek na wszystkie potrzeby duszy, skazujemy tę duszę na głód i na zagładę, nie chcąc z wygody lub lenistwa do Sakramentów tych przystępować „Żal mi tego ludu", wyrwało się niegdyś z ust Zbawiciela na widok zgłodniałej rzeszy. Zal mi tego ludu, woła Namiestnik Chrystusowy w encyklice: „Zniewoleni miłością Chrystusową", bolejąc nad smutnym stanem świata całego. Jak bowiem wyraźnie zaznacza: „od potopu rodzaj ludzki kiedykolwiek doznał tak głębokiego i pow-

szechnego ucisku duchowego i materialnego jak w teraźniejszej chwili".

I dlatego boleje Ojciec św. na ten widok, ale za wzorem Chrystusa stara się złemu zaradzić. Śmiało i otwarcie wymienia przyczyny tej strasznej udręki, w jakiej znalazła się ludzkość cała, obałamucona hasłem bezbożników: Precz z Bogiem.

Równocześnie zaś wskazuje na jedyne skuteczne lekarstwo, wzywając do modlitwy i pokuty.

Przez pokutę mamy się odwrócić od drogi złej i nieprawości, przez modlitwę znowu nawróć się do Boga i Boga wprowadzić z powrotem do naszych domów, naszych rodzin i w ten sposób uzdrowić całe społeczeństwo.

Czyż pozostaniemy głuchymi na ten głos Najwyższego pasterza?

Proboszcz.

—o—

O dobry przykład chodzi!

Dobry przykład cuda działa — powiada przysłowie. I rzeczywiście jest to prawdą niezbitą i tysiąckrotnie stwierdzoną. Ale to samo przysłowie można powiedzieć także w znaczeniu ujemnym, a zarazem potężniejszym, a mianowicie: Zły przykład cuda działa.

Wiadomo powszechnie, że umysł ludzki i cały człowiek jest skłonniejszy do złego aniżeli do dobrego, przeto, jeżeli dobry przykład może bardzo wiele zdziałać, to zły sprawi jeszcze stokroć więcej. Przeto tak rodzice dzieciom, jak gospodarz i gospodyni sługom, sąsiad sąsiadowi powinni dawać tylko i jedynie dobry przykład, a unikać złego, który łatwiej działa.

Tymczasem jakże się dzieje?

Młodzi rodzice myślą, iż w obecności małych dzieci nie potrzebują zwracać uwagi na to, co mówią albo co robią. A nie zwracając na to, postępują, jak im wygodnie, trując młode dusze złymi wyrażeniami.

Czynią to po największej części bezmyślnie, mimowolnie, nie zastanowiwszy się przed tym, jak ogromną szkodę wyrządzają własnym dzieciom.

Niejednemu np. przekleństwo wydaje się bagatelką. Przeklinają więc na każdym kroku, o byle głupstwo.

Zapewne, że tak sąsiad, tak sąsiadka, jak i dzieci sąsiadów nic dobrego nie uczyniły, ale czyż przekleństwo naprawi szkodę? Nie naprawi a w serca dzieci sączy jad nienawiści i przyzwyczaja do przekleństwa.

Bo dziecko, to echo, powtarza słyszane słowa, a w duszy jego pozostaje niezatarte wrażenie, które kiedyś może mu nieszczęście przynieść.

Jeżeli ojciec pijak, to syn prawie zawsze stara się go naśladować. Gdy tylko dopadnie gdzie wódki lub innego szkodliwego napoju, poczyna go kosztować. Początkowo krzywi się, spluwa, ale nie ustaje i z czasem przychodzi do takiej doskonałości, jak jego godny ojczulek.

Gdy rodzice żyją uczciwie, pobożnie i pracowicie, ani na myśl nie przyjdzie im wszczynać kłótni pomiędzy sobą, przeklinać nie mają o co, nie upijają się, to i dzieci tego czynić nie będą, a wobec tego nie nabiorą złych nałogów. Będą one żyły tak w przyszłości, jak żyją teraz ich rodzice.

Mógłby ktoś powiedzieć, że zdarza się, iż dzieci złych rodziców są dobrymi dziećmi, a dobrych złymi.

Tak, zdarza się, ale to są wyjątki, na które wywarło wpływ dalsze otoczenie. — Przykład życia rodziców jest dla dzieci najlepszą szkołą.

Gdzieś tam później kiedyś w życiu, Bóg wie, jacy ludzie zetkną się z dziećmi naszymi; Bóg wie, jakie przykłady przed ich oczy rzucać się będą — wszystko to jest niepewne, ale my starajmy się o to, ażeby wspomnienie przykładu życia rodzinnego zostało na zawsze w duszy dzieci naszych zarysowane jako słońce jasne i jako zdrój czyste.

Niech dzieci pamiętają, iż w rodzinnym ich domu modlitwa była odmawiana z prawdziwą wiarą i pokorą. Niech wiedzą i pamiętają zawsze, iż wiary ojczystej rodzice ich się nie zaparli, iż bliźniemu krzywdy nie uczyniono ani mową, ani czynem, iż nie zmarnowano życia na próżniactwie lub lenistwie.

Takie obrazy z życia rodzinnego zostaną dziecku na zawsze. Starajmy się więc, aby tych dobrych obrazów natworzyło się w duszach dzieci naszych jak najwięcej, zaś dla złych przykładów nie było w nich miejsca.

—o—

Lipiec — miesiąc zrozumienia potrzeb materialnych parafii.

Hasło miesięczne: Troska o potrzeby materialne kościoła wypływem zrozumienia obowiązków katolickich.

Hasło miesięczne przeprowadzimy zgodnie z uchwałami 23, 63, 136, 138 propagując jednocześnie budowę Domów Katolickich (uchwała 37) i pamięć o cmentarzach (uchwała 108).

Podstawa: Uchwały Synodu:

63. Synod Plenarny wzywa katolików, aby pamiętając o potrzebach materialnych Kościoła, według zarządzeń Biskupa przyczyniali się składkami do kosztów wznoszenia i utrzymania świątyń, budynków kościelnych i cmentarnych, oraz do wydatków na nabożeństwa i na utrzymanie duchowieństwa i służby kościelnej.

60. Wierni powinni poczytywać sobie za obowiązek i zaszczyt popieranie i podtrzymywanie przedsięwzięć i dzieł parafialnych.

136. Majątkiem kościelnych osób prawnych zarządzać należy zgodnie z przepisami prawa kanonicznego i diecezjalnego.

138. Obowiązek wznoszenia, utrzymywania i naprawy kościołów oraz innych budynków parafialnych spoczywa, zgodnie z przepisami prawa kanonicznego, konkordatowego i diecezjalnego, na patronach, parafianach i innych, którzy z publicznego, czy prywatnego tytułu prawnego są obowiązani do pokrywania tych wydatków w całości lub w części. Na ten cel jest poza tym przeznaczony przez Konkordat osobny kościelny fundusz budowlany.

37. W każdej parafii powinien istnieć „dom katolicki", jako siedziba Akcji Katolickiej i stowarzyszeń parafialnych.

108. Cmentarze katolickie należy urządzać i utrzymywać według prawa kanonicznego i prawa państwowego uzgodnionego z Kościołem.

Cmentarzem katolickim zarządza proboszcz.

23. We wszystkich bez wyjątku kościołach i kaplicach publicznych zbierać się będzie świętopietrze według przepisów, wydanych przez każdego Biskupa dla swej diecezji.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Władysław Klimas, k. Kilińskiego 13 z Wandą Śliwińską, p. Nowy Sielec zap. 3.

Jan Łykowski, wd. Naftowa 4 z Rozalią Paschek, p. Wspólna 4 zap. 3.

Stanisław Strzytecki, k. z Nowego Sielca z Zofią Latos, p. 1 Maja 15 zap. 3.

Stanisław Czapla, k. Pańska 9 ze Stanisławą Witek, p. Targowa 11 — zap. 3.

Porządek nabożeństw w parafii św. Andrzeja Boboli na Starym Sosnowcu.

Niedziela VI. po Ziel. Świętach (9.VII)

g. 8,30. Msza św.
g. 11. Suma z kazaniem.
g. 16. Nieszpory.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretariat Parafii Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 626-98